

عنوان مقاله:

باز آفرینی روستایی

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس بین المللی توسعه علوم جغرافیا، گردشگری و توسعه پایدار ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

گوهر جمشیدی - کارشناسی ارشد رشته جغرافیا و برنامه ریزی روستایی

خلاصه مقاله:

بازآفرینی یکی از مهمترین رویکردهای مداخله در محدوده های آسیب پذیر است که میتواند با اتکا بر ابعاد اجتماعی، اقتصادی، کالبدی، فرهنگی و محیطی در جهت توقف روند زوال و توسعه بافت های گردشگری موردتوجه قرار گیرد. نتایج حاصل از مبانی نظری نشان میدهد که روستایی سیاستی است که میتواند در راستای توسعه مناطق گردشگری در بافت های تاریخی روبه زوال روستایی حائز اهمیت باشد. با توجه به اهمیت عرصه های همگانی در توسعه گردشگری روستایی، بازآفرینی این عرصه ها محدوده ی مناسبی برای تبلور این نحله فکری است. ساماندهی روستاهای هدف گردشگری اکولوژیک مبتنی بر چهار بعد تشکیل دهنده دهکده اکوتوریسمی بکار گرفته میشود. نتایج این تحقیق نشان میدهد تنها آن دسته اقدامات کالبدی که مبتنی بر چهار بعد مذکور باشد، میتواند هدف غایی روستاهای هدف گردشگری را تامین نماید که در این میان، ابعاد جدید پایداری

کلمات کلیدی:

باز آفرینی روستایی، بافت های گردشگری، توسعه مناطق گردشگری، اکولوژیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1911193>

